

РЕШЕНИЕ

№ 5664

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5115** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл.167, ал.2, т.2 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на Д. С. К. от [населено място] срещу принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП - задържане на автомобила на жалбоподателя чрез използване на техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство /скоба/, за което е съставен Констативен протокол за принудително блокиране, Серия № 0122089. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като издадена в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Жалбоподателят твърди, че притежава карта за паркиране за хора с трайни увреждания, даваща право на собственика ѝ да използва място за преференциално паркиране на пътни превозни средства, превозващи хора с трайни увреждания на обозначените за това места. Посочва, че местата за паркиране на инвалиди били недостатъчни. Иска се отмяна на наложената принудителна административна мярка.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответниците – Контролни органи при Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ при [община], заемащи длъжността „Скобар“ – Л. К. А. и А. П. Н., не се явяват и не се представляват. Постъпило е становище по жалбата от Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ при [община] в което се моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и се претендират разноски. Конкретно се сочи, че ПАМ е законосъобразно приложена от компетентен орган, при наличие на

материалните предпоставки за това. Настоява, че тълкуване на разпоредбата на чл. 99а от ЗДвП сочи, че бесплатно паркиране за лица с трайни увреждания може да бъде осъществено само на местата, определени за тях, обозначени с пътен знак Д21 и пътна маркировка.

Съдът, като обсъди доводите на оспорващия и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.03.2023г. около 12:15 часа в [населено място], автомобилът на жалбоподателя марка „А. А 4“, с рег. [рег.номер на МПС], е бил паркиран на „М.“ № 5, в рамките на „Синя зона“. При направена проверка от служителите на ОП „Паркиране и репатриране“ Л. К. А. и А. П. Н. резултатът бил „Неплатил“ за синя зона. Автомобилът имал поставена карта за преференциално паркиране, но не е бил паркиран на специално обозначено място за паркиране на лица с увреждания, поради което служителите на ОП „Паркиране и репатриране“ му поставили техническо средство „скоба“, за което е съставен Констативен протокол за принудително блокиране, Серия № 0122089. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са изготвени снимки, приложени по делото. На същата дата – 31.03.2023г., след заплащане на касов бон № 8491, автомобилът е бил отблокиран.

По делото са представени: четири броя снимки; Заповед № 22ОА-2347/05.10.2022г. на кмета на [община], с която са определени поименно длъжностни лица от ОП „Паркиране и репатриране“, на които е възложена дейност по принудително задържане и блокиране на МПС с техническо средство тип „скоба“, сред които и ответниците - Л. К. А. и А. П. Н.; трудов договор № 10/30.05.2017г. между Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“, [населено място] и Л. К. А.; допълнително споразумение № 211/01.12.2015г. към трудов договор № 34/10.06.2014г. между Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“, [населено място] и А. П. Н.; таблица за отчитане явяването и неявяването на работа; Правилник за устройството и дейността на Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ към [община]; Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община]; справка на директора на ОП „ПР“ на територията на [населено място], според която в обхвата на зоната за платено паркиране (Синя зона) са обособени 175 паркоместа за бесплатно паркиране за автомобили обслужващи хора с увреждания. Представено е и писмо на изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания до кмета на [община] с изх. № от 24.06.2022г., според което агенцията съгласува без забележки проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община]. Приложена е и справка за местата, предназначени за бесплатно паркиране на ППС, превозващи и/или управлявани от хора с увреждания на [улица]и съседни улици.

От страна на жалбоподателя е представено копие от карта за паркиране за хора с увреждания сериен № 017352, валидна до 01.09.2024 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал.

3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

В чл. 27 от Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община] е посочено, че поставянето на „скоба” може да се извършва само от звеното на общината, определено със Заповед на Кмета на общината, на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. По правилото на чл. 35, ал. 1 вр., ал. 2, т. 3 от същия подзаконов нормативен акт, кметът на общината или определено с негова писмена заповед звено на общината и длъжностни лица осъществяват контрол по спазването на наредбата, който контрол включва използването на техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

В изпълнение на това законово задължение със заповед № 22ОА-2347 от 05.10.2022г. на кмета на [община] са определени конкретните длъжностни лица, които да използват техническо средство за принудително задържане и блокиране тип "скоба" и да съставят констативни протоколи за принудително блокиране на ППС, сред които длъжностни лица са и ответниците Л. К. А. и А. П. Н., служители на общинското предприятие на длъжност контролор. Т.е., налице е изрично оправомощаване на конкретните длъжностни лица в ОП „Паркиране и репатриране” при [община] К. А. и А. П. Н. да налагат принудителната административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, съответно оспорената мярка е наложена от компетентни органи.

Според чл. 99, ал. 1 от ЗДвП, в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Според, ал. 2, местата за паркиране се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране, а съгласно, ал. 3 общинският съвет определя цената за паркиране на обозначените места, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

С Решение № 14, взето с Протокол № 1 от 19.01.2012г. Общински съвет П. е приел Наредбата за организацията на движението и паркирането на територията на [населено място] (Наредбата). Според чл. 10, ал. 1 от цитираната наредба, на територията на града се определят райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране /"Синя зона"/ в определени часове на денонощието, от понеделник до събота включително, с изключение на обявените с нормативен акт официални национални празници, в часовия диапазон от 08.30 до 18.30 часа, като таксуването се определя съобразно действителното време на паркиране в зоните за паркиране. Според, ал. 2 на същата разпоредба, за паркиране в „Синя зона” се заплаща цена в размер, определен с Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на [община], с изключение на електрически превозни средства /ЕПС/, паркирали до зарядна колонка за ЕПС и намиращи се в режим на зареждане от същата. А, ал. 3 гласи, че обхватът на „Синя зона” се определя от Общински съвет П., съгласно одобрен списък, Приложение № 1 на настоящата Наредба, като условията и редът за паркиране в зоната, се указват с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране, при спазване на действащите нормативни разпоредби и действащия Генерален план за

организация на движението в [населено място].

В цитираното Приложение № 1 „Списък на булеварди, улици и площади с разрешено краткотрайно платено паркиране (Синя Зона)” към Наредбата, под т. 108 е включена [улица], [населено място].

В чл. 15, ал. 1 и, ал. 2 от Наредбата е посочено, че във всяка „Синя зона” и „Зелена зона” се осигуряват фиксирани и обозначени със знак Д21-„Инвалид” места за безплатно паркиране на ППС, превозващи и/или управлявани от хора с увреждания, като на тези места могат да престояват до 3 часа само автомобили, снабдени с карта, удостоверяваща правото на ползване на такова място. Картата задължително съдържа международния знак „Инвалид” и трябва да бъде поставена в долният десен ъгъл на предното стъкло на ППС, откъм вътрешната му страна, по начин, осигуряващ видимостта на изображението отвън.

Според чл. 99а от ЗДвП карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране, се издава от кмета на съответната община или оправомощено от него длъжностно лице по образец съгласно приложението. Картата е валидна на територията на цялата страна и трябва да отговаря на изискванията на стандартизиран модел на Общността от Приложението към Препоръка 98/376/ЕО на Съвета от 4 юни 1998 г. относно картата за паркиране на хора с трайни увреждания.

По своята същност извършеното принудително блокиране е принудителна административна мярка, чийто фактически състав, съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, изисква да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. За установяване законосъобразността на мярката е необходимо по несъмнен начин да са установени всички елементи на фактическия ѝ състав.

Съставения констативен протокол съдържа данни за мястото на извършване на нарушението, което е включено по реда на чл. 10, ал. 3 от Наредбата в обхвата на „Синя зона” на [населено място].

По делото не се спори, че жалбоподателят е паркирал автомобила си на паркомясто, което не е било обозначено за ползване от хора с увреждания. Според справка на директора на ОП "ПР" на територията на [населено място] в обхвата на зоната за платено паркиране (Синя зона) са обособени 175 паркоместа за безплатно паркиране за автомобили обслужващи хора с увреждания. От страна на ответника по делото е представена справка за местата, предназначени за безплатно паркиране на ППС, превозващи и/или управлявани от хора с увреждания на [улица]и съседни улици, от която се установява, че в района в който е паркирал жалбоподателя има 4 места, съответно на [улица]– 1бр., на [улица]– 1бр., на [улица]– 1бр. и на [улица]– 1бр. за паркиране обозначени с пътен знак Д 21 "Инвалид“.

На следващо място доколкото паркирането е извършено в делничен ден, в часовете, за които зоната се прилага и на място, което не е обозначено за ползване от хора с увреждания е ирелевантно обсъждането на твърденията във връзка с наличието или липсата на документ, поставен или не, даващ право за паркиране без таксуване на лице с увреждане (в този смисъл Решение № 1748 от 8.02.2019г. на ВАС по адм. д. № 10406/2018г.). В разглеждания случай фактичката предпоставка за прилагане на предвидената мярка е налице, доколкото е доказано паркиране в определена за платено паркиране зона и във време, за което е дължимо заплащане, както и че това

плащане не е извършено към установения за валидността му момент.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че процесната принудителна административна мярка е приложена в нарушение на чл. 53 Закона за хората с увреждания, защото установеното право на хората с увреждания на равен достъп до физическата среда на живеене, труд и отдых, лична мобилност, транспорт, информация и комуникации, включително до информационни и комуникационни системи и технологии, както и до всички останали удобства и услуги за обществено обслужване в урбанизираните територии, по никакъв начин не се засяга от въведените правила за паркиране на автомобили в „Синя зона” на [населено място]. Както всички други граждани на [населено място], хората с увреждания следва да заплатят дължимата такса за паркиране, ако няма налично свободно място за паркиране, означено със знак Д21. В този смисъл не е налице дискриминация или нарушаване на право, гарантирано от закона.

Не се споделя и възражението на жалбоподателя за несъответствие на наложената мярка с целта на закона. След като е констатирано нарушение на правилата на ЗДвП, служителите на ОП „Паркиране и репатриране” са имали основание и задължение да приложат принудителната административна мярка, за да мотивират нарушителя да спазва правилата и да не допуска нови нарушения, свързани с паркирането в „Синя зона” на [населено място]. В този смисъл ответниците са упражнили правомощията си по разумен начин, добросъвестно, без да ги превишават и без да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която принудителната административна мярка се налага.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. К. срещу принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП - задържане на автомобила на жалбоподателя чрез използване на техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство /скоба/, за което е съставен Констативен протокол за принудително блокиране, Серия №0122089.

ОСЪЖДА Д. С. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, да заплати на Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ при [община] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

